

наистинна вѣрва не сѧ пауоди подж иго то на законы атъ, който поразаъба грѣшникъ атъ съ проклѣтие. Вѣрш, какъ Христіанинъ ѿ нѣмощи ико и да согрѣши, дѣлаче благодать Божія, не го предаъба на законна та строгость, но прїема мѹ покаяніе то, и ѿстѣвъ мѹ грѣховѣ тѣ.

§ Б.

Божій-атъ законъ покаяніа намъ различие то на добрыи тѣ и на злыи тѣ дѣла,

Що є законъ.

Законъ атъ є прѣвило, кое́то предпѣска, що є долженъ чловѣкъ да прѣви илъ да не прѣви. Тогѡ ради добрѣ то дѣло є то, кое́то є согласно съ законъ атъ: а злѣ то, кое́то съ него не є согласно. Добрѣ то дѣло га нарѣча инакъ добродѣтель: а злѣ то, порокъ, грѣхъ, беззаконіе. Това прѣвило, кое́то ѿпредѣлѧва различие то на добрыи тѣ и на злыи тѣ дѣла, трѣбва да є дадено ѿ самаго Божія. Понѣже єдинъ Богъ є самъ, който ѿ вѣка безпогрѣшителю сѹзанѣва истинно то добро и истинно то зло: и при товаѣ дѣлѣженъ є чловѣкъ по совѣсти да струда добрыи дѣла, и да сѹвѣгва ѿ злыи тѣ: но на товаѣ єдинъ Богъ може да ѿвѣрже чловѣческа гла совѣсть. Тогѡ ради вси тѣ чловѣчески закони не инакъ ѿвѣржутъ совѣсть та чловѣческа, ѿсвѣнь когдѣ съ согласны съ Божій-атъ законъ, и когдѣ на него и какси имѣтъ своёто ѿснованіе.

§ Г.

Божій-атъ законъ є написанъ всѣкомъ на сърдце тѣ